

उत्तरतः, [स्] व्य, (उत्तर + स् + अतसुच् ।)
 उत्तरदिग्देशकालात् । इति रायमुकुटः ॥ उत्तर
 हृदते इति भाषा । (यथा, रामायणे ४ । ५५ ।
 अथाये ।
 “दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु क्त्वा चोत्तरतः शिरः ।
 तमेवानुमरिष्यन्तः सर्वै र्विविधुर्भुवि” ॥)
 उत्तरतारं, स्त्री, (उत्तरमपरं तारं ।) उत्तरतीरम् ।
 इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 उत्तरपक्षः पुं, (उत्तरः पक्षः ।) विचारसिद्धान्तः ।
 समाधानम् । तत्पर्यायः । सिद्धान्तः २ समाधिः ३
 क्तान्तः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सिद्धान्तानु-
 क्रूलतर्कानुसंधासः । इति स्मृतिः ॥ यथा माघे ।
 (“प्रापयन् पवनव्याधेर्गिरिसुत्तरपक्षतां” ॥ २ । ५ ॥)
 उत्तरपादः, पुं, (उत्तरः पादः ।) चतुष्पादव्यवहा-
 रान्तर्गतद्वितीयपादः । (यथाह वृहस्पतिः ।
 “पूर्वपक्षः स्मृतः पादो द्विपादश्चोत्तरः स्मृतः”)
 उत्तरम् । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥
 उत्तरपाशुनी, स्त्री, (उत्तरा पाशुनी ।) अश्विन्यादि-
 सप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतदादशनक्षत्रम् । अस्या
 रूपम् । “दक्षिणोत्तरमितिलतारकादयम् । इति
 कालिदासः ॥ पर्यङ्गरूपं तारकादयं । इति दीपि-
 काटीका ॥ अस्या अग्निष्ठात्रो देवता अर्यमा ।
 अस्या मिश्रगुणः । अस्यां जातफलम् ।
 “दाता दयालुः सजने सुशीलो
 विशालकीर्तिः सुमतिः प्रधानः ।
 धीरो नरोऽव्यनष्टदुःखभाव-
 खदुत्तराफल्गुनिकाप्रसूतः” ॥
 इति कौष्ठीप्रदीपः ॥
 उत्तरपाशुनी, स्त्री, (उत्तरा पाशुनी ।) उत्तर-
 फल्गुनीनक्षत्रम् । तत्पर्यायः । उत्तरा २ अर्थम-
 देवा ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
 उत्तरभाद्रपद, [स्] स्त्री, (उत्तरा भाद्रपदम् ।) उत्तर-
 भाद्रपदानक्षत्रम् । इति ज्योतिषम् ॥
 उत्तरभाद्रपदा, स्त्री, (उत्तरा भाद्रपदा ।) अश्विन्या-
 दिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतषड्विंशतक्षत्रं । तत्-
 पर्यायः । प्रौष्ठपदा २ अर्चिर्षुदेवता ३ । इति
 हेमचन्द्रः ॥ अस्या रूपम् ।
 “उत्तरे सुमुखि तारमूर्तिभृ-
 त्पुत्तमाङ्गमित्तितारके ।
 नीलचामरकचे नृगुणतो
 लोचनाचलकलाः प्रलायिताः” ॥
 इति कालिदासः ॥ पर्यङ्गरूपमत्तरात्मकं । इति
 दीपिकाटीका ॥ अस्यां जातफलम् ।
 “धनी कुलीनः कुशलः क्रियादौ
 भूपालमान्यो बलवान् महौजाः ।
 सत्कर्मकर्ता निजबन्धुमहो
 यद्युत्तराभाद्रपदाप्रसूतः” ॥
 इति कौष्ठीप्रदीपः ॥
 उत्तरवादी, [न्] त्रि, (उत्तरं वदति यः । उत्तर +
 वद् + यिन् ।) उत्तरवक्ता । इति व्यवहारतत्त्वम् ॥
 आतामी इति भाषा । यथा याज्ञवल्कलः २ । १७ ।
 (“पूर्वपक्षोऽधरीभूमे भवन्युत्तरवादिनः” ॥)

उत्तरसाक्षी, [न्] त्रि, खपक्षसम्बन्धिसाक्ष्यं परि-
 भाषतां साक्षिणां यः स्वयं प्रकथयति अर्थिना
 आथते वा सः । तथाच नारदः ।
 “साक्षिणामपि यः साक्ष्यं खपक्षं परिभाषताम् ।
 श्रवणात् श्रवणाद्वापि स साक्ष्युत्तरसंज्ञकः” ॥
 इति व्यवहारतत्त्वम् । परसाक्षी इति भाषा ॥
 उत्तरसाधकः त्रि, (उत्तरः साधकः ।) साधक-
 सहायः । सहकारी ॥
 उत्तरा, स्त्री, (उत्तर + टाप् ।) विराटराजकन्या ।
 साभिमानुपत्नी । इति मेदिनी ॥ (यथा महा-
 भारते ३ । गोहरणपर्बणि ३५ । २३ ।
 “स तत्र नर्मेसंयुक्तमकरौत् फाखवो वड ।
 उत्तरायाः प्रमुखतः सर्वं जानन्नरिन्दमः”)
 उत्तरा दिक् । तत्पर्यायः । कौबेरी २ देवी ३
 उदीची ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा महा-
 भारते २ । दिग्विजयपर्बणि २८ । १७ ।
 “एवं स परमथ्यात्रो विजिग्ये दिग्मुत्तराम्”)
 अस्या दिग्शोधिप्रतिः कुबेरः कर्कटवृश्चिकमीन-
 राशयश्च । यथा । समग्रप्रदीपः ॥
 “भेषसिंहधृष्टः प्राच्यां दक्षिणस्थान् ततरे ।
 प्रतीच्यां ततरे ज्ञेया उदीच्याश्च ततः परे” ॥
 उत्तरात्, व्य, (उत्तराधरदक्षिणादाति इति उत्तरा-
 दातिप्रत्ययः ।) उत्तरा दिक् । इत्यमरटीकायां
 रायमुकुटः ॥ (यथा, ऋग्वेदे ६ । १६ ।
 “आ ते शुष्मा वृद्ध एतु पश्चादोत्तरादधरादा-
 पुरस्तात्”)
 उत्तराधिकारी, [न्] त्रि, (उत्तरं पूर्वस्वामिकत्व-
 नाशानन्तरं अधिकरोति पूर्वस्वामिकधने स्वा-
 म्यमाप्नोतीति । उत्तर + अधि + क्त + यिन् ।)
 प्रथमाधिकारिणः पश्चादधिकारी । दायदाः ।
 श्रोयारिस् इति यावनी भाषा ॥ (मृतधनोत्तरा-
 धिकारिणो दायभागशब्दे व्रज्याः ॥)
 उत्तराभासः, पुं, (सदुत्तरम् इव आभासते । आङ् +
 भास + अच् ।) दुद्योत्तरम् । तथा च कात्यायनः ।
 “प्रक्षेत्रे त्वसम्बन्धमत्यमतिभूरि च ।
 पक्षिकेदेष्टव्यायेव तच्च नैवोत्तरं भवेत्” ॥
 इति व्यवहारतत्त्वम् ॥
 उत्तरायणं, स्त्री, (उत्तरा उत्तरस्यां अथनं सूर्यादि-
 र्गमनम् । पूर्वपदात्मजायामिति गत्वम् ।) सूर्यस्य
 उत्तरदिग्गमनकालः । स तु माघादिषष्मासा-
 त्मकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथाह सूर्यसिद्धान्तः ।
 “भागोर्मकरसंज्ञान्तैः षष्णसा उत्तरायणम् ।
 कर्कादिसु तथैव स्यात् षष्णसा दक्षिणायनम्” ॥
 “माघादिमासयुग्मैस्तु ऋतवः षट् क्रमादितः ।
 उत्तरायणमायैस्त्स्त्रिभिः स्याद्वृत्तिगायनम्”)
 देवानां दिनम् । इति स्मृतिः ॥ (मकरसंज्ञान्तः ।
 “वानप्रस्थान्निभिर्विभिः करणौयो यागभेदः” ।
 यदुक्तं मनुना ६ । १० ।
 “ऋद्धेच्छ्राययणञ्चैव चातुर्मास्यानि चाहरेत् ।
 उत्तरायणञ्च क्रमशो दाक्षस्याथनमेव च” ॥
 “शिशिरश्च वसन्तोऽपि योषाः स्यादुत्तरायणे” ॥
 इति हारीते प्रथमस्थाने चतुर्थोऽध्यायः ॥

“शिशिराद्यास्त्रिभिस्तैस्त्रि विद्यादयनमुत्तरम् ।
 आदानञ्च तदा दत्ते नृणां प्रतिदिनं बलम् ॥
 तस्मिन् ह्यव्ययतीक्ष्णोष्णरूक्षाभागास्तभावातः ।
 आदित्यपवनाः सौम्यान् क्षपयन्ति गुणान् सुवः ॥
 तिक्तः कषायः कटुको बलिनोऽत्र रसाः क्रमात् ।
 तस्मादादानमाश्रेयम्” ॥ इति सूत्रस्थाने ढतीयेऽ-
 ध्याये वाभतेनोक्तं ॥
 “तत्र ते श्रीतोष्यवर्षलक्ष्णाश्चन्द्रादित्ययोः काल-
 विभागकरत्वादयने द्वे भवतो दक्षिणमुत्तरश्च” ॥
 “उत्तरश्च शिशिरवसन्तयोष्णोष्ण भगवान्प्या-
 यतेऽर्कस्तिकतकषायकटुकाश्च रसा बलवन्तो भव-
 न्युत्तरोत्तरश्च सर्वप्राणिनां बलमपह्नयते” ॥
 इति सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये सश्रुतेनोक्तम् ॥)
 उत्तराशादा, स्त्री, (उत्तरा आशादा ।) उत्तराधा-
 दानक्षत्रम् । इति भरतो दिग्दर्शकोपेक्ष ॥
 उत्तराशापतिः, पुं, (उत्तराशायाः उत्तरदिग् अधि-
 पतिः अधिष्ठाता ।) कुबेरः । इति हलन्तुषः ॥
 उत्तराशादा, स्त्री, (उत्तरा आशादा ।) अश्विन्यादि-
 सप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गतकविंशतक्षत्रम् । अस्या
 रूपम् । सूर्यादित्याराचतुष्टयात्मकम् । अस्या
 अधिदेवता विश्वः । इति कालिदासः ॥ गजदन्त-
 वदत्तरामयम् । इति दीपिकाटीका ॥
 तत्र जातफलम् । यथा कौष्ठीप्रदीपे ।
 “दाता दयावान् विजयी विनीतः
 सत्कर्मचेता विभवेः समेतः ।
 कान्तासुतावाप्रसूखो नितान्तं
 वैश्वे सुवेशः पुरुषो मनीषी” ॥)
 उत्तरासङ्गः, पुं, (उत्तरे ऊर्द्धभागे आसञ्जते । उत्तर
 + आ + सञ्ज + ङ् ।) उत्तरायवस्त्रं । इत्यमरः ॥
 (“द्वताभिषेकां ऊतजातवेदसं
 त्गुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीम्” ।
 इति कुमार्ये ५ । १६ । तथा, रामायणे २ । ५० । ४८ ।
 “तवश्चैरोत्तरासङ्गः सन्ध्यामन्वाह्य पश्चिमात्” ॥)
 उत्तरीयं, स्त्री, (उत्तरस्मिन् ऊर्द्धदेहभागे भवम् ।
 उत्तर + ह् ।) उत्तरीयवस्त्रम् । दोष्टोद् दोजा
 इत्यादि भाषा । तत्पर्यायः । प्रावारः २ उत्तरा-
 सङ्गः ३ वृहत्तिका ४ संन्यानम् ५ । इत्यमरः ॥
 कच्चा ६ । इति जटाधरः ।
 (“अथास्य रत्नयथितोत्तरीय-
 मेकान्तपाण्डुस्तनजम्बिहारम्” ।
 इति रघुः १६ । ३३ । यथा रामायणे २ । ८७ । ४ ।
 “उत्तरीयमिवासक्तं सुव्यक्तं सीतया तदा” ॥)
 उत्तरेण, व्य, (उत्तर + एणप् ।) उत्तरदिग्देशकालः ।
 इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ यथा मेघदूते १६ । ७५ ।
 (“किञ्चित्श्रुत्वा त्रज लघुगतिर्भूय एवोत्तरेण” ।
 “तत्रागारं धनपतिर्गृहानुत्तरेणास्मदीयम्” ॥)
 उत्तरेद्युः, [स्] व्य, (उत्तरस्मिन्नहनि इत्यर्थे सद्यः-
 परुदिति उत्तरशब्देऽद्युस् प्रत्ययो निपातितः ।)
 उत्तरस्मिन्नहनि । आगामिदिने । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 उत्तानं, त्रि, (उत्तुवस्तानो विस्तारो यस्मात् ।) अग-
 म्भीरम् । ऊर्द्धमुखशयितम् । इति मेदिनी ॥ चित्